

Polityka Antybullyingowa w Polskiej Szkole SEN 2024

Zgodnie z wymogami Ustawy o edukacji (dobrobyt) z 2000 r. oraz kodeksem wytycznych dotyczących zachowania wydanym przez NEWB, Zarząd Polskiej Szkoły SEN w Dublinie przyjął następującą politykę antyprzemocową w ramach ogólnego kodeksu zachowania szkoły. Polityka ta jest w pełni zgodna z wymogami Procedur antyprzemocowych dla szkół podstawowych i ponadpodstawowych, które zostały opublikowane we wrześniu 2013 r.

2. Zarząd i dyrekcja Polskiej Szkoły SEN uznaje bardzo poważną naturę znęcania się i negatywny wpływ, jaki może ono mieć na życie uczniów, dlatego w pełni angażuje się w respektowanie następujących kluczowych zasad najlepszych praktyk w zapobieganiu i zwalczaniu zachowań znęcania się:

(a) Pozytywna kultura i klimat szkoły, które

- są otwarte na różnice i różnorodność oraz opierają się na inkluzywności;
- zachęcają uczniów do ujawniania i omawiania przypadków zachowań znęcania się w niegroźnym otoczeniu; oraz
- promują pełne szacunku relacje w całej społeczności szkolnej;

(b) Skuteczne przywództwo

(c) Podejście obejmujące całą szkołę

(d) Wspólne zrozumienie tego, czym jest znęcanie się i jakie ma ono skutki

(e) Wdrażanie strategii edukacyjnych i zapobiegawczych (w tym środków podnoszenia świadomości), które:

- budują empatię, szacunek i odporność u uczniów; oraz
- wyraźnie zajmują się kwestiami cyberprzemocy i znęcania się na tle tożsamości, w tym w szczególności znęcania się na tle homofobicznym i transfobicznym;
- skuteczny nadzór i monitorowanie uczniów;

(f) Skuteczny nadzór i monitorowanie uczniów

(g) Wsparcie dla personelu

(h) Spójne rejestrowanie, badanie i monitorowanie zachowań związanych z zastraszaniem (w tym stosowanie ustalonych strategii interwencyjnych); oraz

(i) Bieżąca ocena skuteczności polityki antyprzemocowej.

3. Zgodnie z procedurami antyprzemocowymi dla szkół podstawowych i ponadpodstawowych zastraszanie jest definiowane w następujący sposób:

Bullying to niepożądane, negatywne zachowanie, werbalne, psychiczne lub fizyczne, stosowane przez jednostkę lub grupę wobec innej osoby (lub osób) i powtarzane w czasie.

Definicja znęcania się obejmuje następujące rodzaje zachowań polegających na znęcaniu się:

- celowe wykluczenie, złośliwe plotki i inne formy znęcania się w relacjach,
- cyberprzemoc
- znęcanie się oparte na tożsamości, takie jak znęcanie się homofobiczne,
- znęcanie się rasistowskie,
- znęcanie się nad osobami niepełnosprawnymi lub mającymi specjalne potrzeby edukacyjne.
- odosobnione lub jednorazowe incydenty celowego negatywnego zachowania, w tym jednorazowa obraźliwa lub krzywdząca wiadomość tekstowa lub inna prywatna wiadomość, nie mieszczą się w definicji znęcania się i powinny być traktowane, w stosownych przypadkach, zgodnie z kodeksem postępowania szkoły.

W kontekście tej polityki umieszczenie jednorazowej obraźliwej lub krzywdzącej publicznej wiadomości, obrazy lub oświadczenia na stronie sieci społecznościowej lub innym forum publicznym, na którym wiadomość, obraz lub oświadczenie mogą być oglądane i/lub powtarzane przez inne osoby, będzie uważane za zachowanie polegające na znęcaniu się. Negatywne zachowanie, które nie spełnia tej definicji znęcania się, będzie traktowane zgodnie z kodeksem postępowania szkoły. Dodatkowe informacje na temat różnych form znęcania się znajdują się w rozdziale 2 Procedur przeciwdziałania znęcaniu się w szkołach podstawowych i ponadpodstawowych.

Przykłady zachowań związanych z zastraszaniem.

Ogólne zachowania, które dotyczą wszystkich rodzajów zastraszania:

- Nękanie oparte na którejkolwiek z dziewięciu podstaw w ustawodawstwie dotyczącym równości, np. molestowanie seksualne, zastraszanie homofobiczne, zastraszanie rasistowskie itp.
- Agresja fizyczna
- Uszkodzenie mienia
- Wyzwiska
- Obrzucanie obelgami
- Produkcja, wyświetlanie lub rozpowszechnianie słów pisanych, obrazów lub innych materiałów mających na celu zastraszanie innej osoby
- Obraźliwe graffiti
- Wymuszenie
- Zastraszanie
- Obraźliwe gesty
- Naruszenie przestrzeni osobistej
- Połączenie któregoś z wymienionych typów.

Cyberbullying

- Oczernianie: rozsiewanie plotek, kłamstw lub pogłosek w celu zaszkodzenia reputacji osoby
- Nękanie: ciągłe wysyłanie złośliwych, podłych lub niepokojących wiadomości do osoby
- Podsyzywanie się: publikowanie obraźliwych lub agresywnych wiadomości pod nazwiskiem innej osoby
- Flaming: używanie zapalczywych lub wulgarnych słów w celu sprowokowania kłótni online
- Oszustwo: oszukiwanie kogoś, aby udostępnił informacje osobiste, które następnie publikujesz online
- Outing: publikowanie lub udostępnianie poufnych lub kompromitujących informacji lub obrazów
- Wykluczenie: celowe wykluczenie kogoś z grupy online
- Cyberstalking: ciągłe nękanie i oczernianie, które powoduje u osoby znaczny strach o jej bezpieczeństwo
- Głuche telefony
- Obraźliwe rozmowy telefoniczne
- Obraźliwe wiadomości tekstowe
- Obraźliwy e-mail
- Obraźliwa komunikacja w mediach społecznościowych, np. Facebook/Twitter/You Tube lub na konsolach do gier
- Obraźliwe komentarze na stronach internetowych/blogi/zdjęcia
- Obraźliwe posty w dowolnej formie technologii komunikacyjnej

Zachowania oparte na tożsamości, obejmujące którąkolwiek z dziewięciu podstaw dyskryminacji wymienionych w ustawodawstwie dotyczącym równości (płeć, w tym transseksualizm, stan cywilny, stan rodzinny, orientacja seksualna, religia, wiek, niepełnosprawność, rasa i przynależność do społeczności wędrowniej).

Zachowania oparte na tożsamości, obejmujące którąkolwiek z dziewięciu podstaw dyskryminacji wymienionych w ustawodawstwie dotyczącym równości (płeć, w tym transseksualizm, stan cywilny, stan rodzinny, orientacja seksualna, religia, wiek, niepełnosprawność, rasa i przynależność do społeczności wędrowniej).

Rasa, narodowość, pochodzenie etniczne

- Dyskryminacja, uprzedzenia, komentarze lub obelgi dotyczące koloru skóry, narodowości, kultury, klasy społecznej, przekonań religijnych, pochodzenia etnicznego lub podróźniczego
- Wykluczenie na podstawie któregoś z powyższych

Relacyjne

Polega na manipulowaniu relacjami jako sposobie zastraszania.

Do zachowań należą:

- Złośliwe plotki
- Izolacja i wykluczenie
- Ignorowanie
- Wykluczanie z grupy
- Zabieranie czyichś przyjaciół
- „Narzekańie”
- Rozsiewanie plotek
- Złamanie zaufania
- Mówienie wystarczająco głośno, aby ofiara mogła usłyszeć
- „Wygląd”
- Używanie lub terminologia, taka jak „nerd” w sposób pejoratywny

Seksualne

- Niechciane lub niestosowne komentarze seksualne lub dotykanie
- Molestowanie

4. Właściwym nauczycielem/nauczycielami do badania i radzenia sobie z nękaniami jest/są: (patrz Sekcja 6.8 Procedur antyprzemocowych dla szkół podstawowych i ponadpodstawowych): Zobacz sekcję 6.8.3. i 6.8.4 w Procedurach - DLP

5. Strategie edukacyjne i zapobiegawcze (w tym strategie ukierunkowane konkretnie na cyberprzemoc, homofobiczne i transfobiczne nękanie), które będą stosowane przez szkołę, są następujące:

Przykładowe strategie edukacyjne i zapobiegawcze

Podejście obejmujące całą szkołę

- Podejście obejmujące całą szkołę do promowania szacunku dla wszystkich członków społeczności szkolnej.
- Promowanie wartości różnorodności w celu rozwiązania problemów uprzedzeń i stereotypów oraz podkreślenia niedopuszczalności zachowań związanych z nękaniami.
- Wspieranie i wzmacnianie poczucia własnej wartości wszystkich naszych uczniów poprzez zajęcia programowe i pozalekcyjne.

Uczniowie będą mieli okazję rozwijać pozytywne poczucie własnej wartości poprzez formalne i nieformalne interakcje.

- Całościowy rozwój zawodowy personelu w zakresie znęcania się, aby zapewnić, że wszyscy pracownicy rozwijają świadomość tego, czym jest znęcanie się, jak wpływa na życie uczniów i jak należy na nie reagować, zapobiegać mu i interweniować.

- Roczny audyt potrzeb w zakresie rozwoju zawodowego w celu oceny wymagań kadrowych poprzez wewnętrzną wiedzę/ekspertyzę personelu i źródła zewnętrzne
- Rozwój zawodowy ze szczególnym uwzględnieniem szkolenia odpowiednich nauczycieli
- Podnoszenie świadomości w całej szkole i szkolenie we wszystkich aspektach znęcania się, w tym uczniów, rodziców/opiekunów i szerszej społeczności szkolnej.
- Nadzór i monitorowanie klas, terenu szkoły, wycieczek szkolnych i zajęć pozalekcyjnych. Personel niepedagogiczny i pomocniczy będzie zachęcany do zachowania czujności i zgłaszania problemów odpowiednim nauczycielom. Nadzór będzie dotyczył również monitorowania korzystania przez uczniów z technologii komunikacyjnych na terenie szkoły.
- Rozwój i promocja przeciwdziałania znęcaniu się w szkole — obejmuje to np. plakaty eksponowane publicznie w klasach i w pomieszczeniach ogólnodostępnych szkoły.
- Polityka szkoły dotycząca przeciwdziałania znęcaniu się jest omawiana z uczniami, a wszyscy rodzice/opiekunowie otrzymują jej kopię jako część Kodeksu postępowania szkoły.
- Wdrażanie regularnych środków zwiększających świadomość w całej szkole. Zgromadzenia szkolne prowadzone przez dyrektora i nauczycieli klasowych.
- Program „Stay Safe” to program umiejętności bezpieczeństwa osobistego, którego celem jest poprawa umiejętności samoobrony dzieci, w tym ich zdolności rozpoznawania i radzenia sobie z nękaniami.
- Promuj kulturę mówienia, kładąc szczególny nacisk na znaczenie osób postronnych. W ten sposób uczniowie nabiorą pewności siebie w „mówieniu”. Ten czynnik pewności siebie ma kluczowe znaczenie. Należy jasno powiedzieć wszystkim uczniom, że zgłaszając przypadki nękania, nie są uważani za opowiadających historie, ale zachowują się odpowiedzialnie.
- Upewnienie się, że uczniowie wiedzą, komu i jak powiedzieć, np.:
 - o Bezpośrednie podejście do nauczyciela we właściwym czasie, na przykład po zajęciach.
 - o Wręczenie notatki z pracą domową.
 - o Zadzwoń do szkoły lub zaufanego nauczyciela w szkole.
 - o Poproś rodzica(ów)/opiekuna(ów) lub przyjaciela o powiedzenie w Twoim imieniu.
 - o Przeprowadź poufną ankietę raz na semestr dla wszystkich uczniów.
 - o Upewnij się, że osoby postronne rozumieją, jak ważne jest poinformowanie, jeśli są świadkami lub wiedzą, że ma miejsce znęcanie się.
- Określ jasne protokoły, aby zachęcić rodziców/opiekunów do zwrócenia się do szkoły, jeśli podejrzewają, że ich dziecko jest ofiarą znęcania się. Protokół powinien zostać opracowany w konsultacji z rodzicami
- Wdrażanie programów nauczania
- Pełne wdrożenie programu nauczania SPHE, RSE i Stay Safe.
- Prowadzenie lekcji na temat znęcania się z programów opartych na dowodach, np. Stay Safe Programme, The Walk Tall Programme.

- Prowadzenie w całej szkole lekcji na temat agresji relacyjnej, cyberprzemocy (zasoby dla nauczycieli szkół podstawowych w Internecie)
- Szkoła będzie szczególnie brać pod uwagę dodatkowe potrzeby uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi w odniesieniu do wdrażania programu oraz rozwoju umiejętności i strategii, aby umożliwić wszystkim uczniom odpowiednią reakcję.
- Kodeks postępowania, polityka ochrony dzieci.

6. Procedury szkoły dotyczące badania, monitorowania i rejestrowania zachowań związanych z zastraszaniem oraz ustalone strategie interwencyjne stosowane przez szkołę w przypadku zachowań związanych z zastraszaniem są następujące (patrz sekcja 6.8 Procedur przeciwdziałania zastraszaniu w szkołach podstawowych i ponadpodstawowych):

6.8.9. Procedury badania i radzenia sobie z nękaniami. Głównym celem badania i radzenia sobie z nękaniami jest rozwiązanie wszelkich problemów i przywrócenie, w miarę możliwości, relacji między stronami zaangażowanymi (zamiast przypisywania winy); Procedury szkoły muszą być zgodne z następującym podejściem. Dołożymy wszelkich starań, aby zapewnić, że wszyscy zaangażowani (w tym uczniowie, rodzice/opiekunowie) rozumieją to podejście od samego początku.

Zgłaszanie zachowań związanych z zastraszaniem

- Każdy uczeń lub rodzic(e)/opiekun(owie) może zgłosić przypadek zastraszania dowolnemu nauczycielowi w szkole.
- Wszystkie zgłoszenia, w tym anonimowe zgłoszenia dotyczące zastraszania, zostaną zbadane i rozpatrzone przez odpowiedniego nauczyciela.
- Personel dydaktyczny i niepedagogiczny, taki jak sekretarki, asystenci ds. potrzeb specjalnych (SNA), opiekunowie, sprzątacze, muszą zgłaszać wszelkie przypadki zastraszania, których byli świadkami lub o których im powiedziano, odpowiedniemu nauczycielowi;

Badanie i radzenie sobie z incydentami: Styl podejścia (patrz sekcja 6.8.9)

Podczas badania i radzenia sobie z zastraszaniem (odpowiedni) nauczyciel będzie stosował swoją profesjonalną ocenę, aby ustalić, czy doszło do zastraszania i jak najlepiej rozwiązać sytuację;

- Rodzice/opiekunowie i uczniowie są zobowiązani do współpracy w każdym dochodzeniu i pomocy szkole w rozwiązywaniu wszelkich problemów i przywracaniu, w miarę możliwości, relacji stron zaangażowanych tak szybko, jak to możliwe;
- Nauczyciele powinni przyjąć spokojne, beznamienne podejście do rozwiązywania problemów.
- W miarę możliwości incydenty powinny być badane poza sytuacją w klasie, aby zapewnić prywatność wszystkich zaangażowanych;

- Wszystkie wywiady powinny być przeprowadzane z wrażliwością i z należyтым uwzględnieniem praw wszystkich zaangażowanych uczniów. Uczniowie, którzy nie są bezpośrednio zaangażowani, mogą również w ten sposób dostarczyć bardzo przydatnych informacji;
- Analizując incydenty zachowań związanych z zastraszaniem, odpowiedni nauczyciel powinien szukać odpowiedzi na pytania co, gdzie, kiedy, kto i dlaczego. Należy to robić spokojnie, dając przykład skutecznego radzenia sobie z konfliktem w sposób pozbawiony agresji;
- Jeśli zaangażowana jest grupa, każdy członek powinien zostać najpierw przesłuchany indywidualnie. Następnie wszyscy zaangażowani powinni spotkać się jako grupa. Na spotkaniu grupy każdy członek powinien zostać poproszony o przedstawienie swojej wersji wydarzeń, aby upewnić się, że wszyscy w grupie rozumieją wypowiedzi innych osób;
- Każdy członek grupy powinien otrzymać wsparcie w obliczu możliwych nacisków, z którymi może się mierzyć ze strony innych członków grupy po wywiadzie przeprowadzonym przez nauczyciela; może być również właściwe lub pomocne poproszenie zaangażowanych osób o spisanie ich wersji wydarzeń.
- W przypadkach, gdy odpowiedni nauczyciel ustalił, że doszło do zastraszania, należy skontaktować się z rodzicem/opiekunem/opiekunami stron zaangażowanych w zdarzenie na wczesnym etapie, aby poinformować ich o sprawie i wyjaśnić podejmowane działania (odnosząc się do polityki szkoły). Szkoła powinna dać rodzicom/opiekunom możliwość omówienia sposobów, w jakie mogą wzmocnić lub wesprzeć działania podejmowane przez szkołę i wsparcie udzielane uczniom;
- W przypadku, gdy odpowiedni nauczyciel ustalił, że uczeń dopuścił się znęcania się, należy mu/jej wyjaśnić, w jaki sposób narusza on/ona zasady szkoły dotyczące przeciwdziałania znęcaniu się i należy podjąć wysiłki, aby spróbować nakłonić go/ją do spojrzenia na sytuację z perspektywy ucznia, który jest ofiarą znęcania się;
- Należy również wyjaśnić wszystkim zaangażowanym (każdej grupie uczniów i rodzicom/opiekunom), że w każdej sytuacji, w której wymagane są sankcje dyscyplinarne, jest to prywatna sprawa między uczniem, którego się dyscyplinuje, jego/jej rodzicami/opiekunami i szkołą;

Dalsze działania i rejestrowanie

Określając, czy przypadek znęcania się został odpowiednio i właściwie rozwiązany, odpowiedni nauczyciel musi, jako część swojej profesjonalnej oceny, wziąć pod uwagę następujące czynniki:

- Czy zachowanie polegające na znęcaniu się ustało;
- Czy jakiegokolwiek problemy między stronami zostały rozwiązane w zakresie, w jakim było to wykonalne;
- Czy relacje między stronami zostały przywrócone w zakresie, w jakim było to wykonalne;
- Wszelkie opinie otrzymane od stron zaangażowanych, ich rodziców/opiekunów lub dyrektora szkoły.

- Spotkania uzupełniające z odpowiednimi stronami zaangażowanymi powinny zostać zorganizowane osobno w celu ewentualnego spotkania ich w późniejszym terminie, jeśli uczeń, który był ofiarą znęcania się, jest gotowy i wyraża na to zgodę.
- Jeśli rodzic/opiekunowie nie są przekonani, że szkoła zajęła się przypadkiem znęcania się zgodnie z tymi procedurami, rodzic/rodzice/opiekunowie muszą zostać skierowani, w stosownych przypadkach, do procedur składania skarg obowiązujących w szkole.
- W przypadku, gdy rodzic(e)/opiekun(owie) wyczerpali procedurę składania skarg w szkole i nadal nie są usatysfakcjonowani, szkoła musi poinformować rodzica(ów)/opiekuna(ów) o prawie do złożenia skargi do Rzecznika Praw Dziecka.

Rejestrowanie zachowań związanych z zastraszaniem

Konieczne jest, aby wszelkie rejestrowanie incydentów związanych z zastraszaniem odbywało się w sposób obiektywny i oparty na faktach. Procedury szkoły dotyczące odnotowywania i zgłaszania zachowań związanych z zastraszaniem są następujące:

Nieformalne — z góry ustalone, że zastraszanie miało miejsce

- Wszyscy pracownicy muszą prowadzić pisemny zapis wszelkich incydentów, których byli świadkami lub o których zostali powiadomieni. Należy rozważyć, gdzie będą prowadzone zapisy, np. w księdze incydentów.

Wszystkie incydenty muszą zostać zgłoszone odpowiedniemu nauczycielowi

- Podczas gdy wszystkie zgłoszenia, w tym anonimowe zgłoszenia dotyczące znęcania się, muszą zostać zbadane i rozpatrzone przez odpowiedniego nauczyciela, odpowiedni nauczyciel musi przechowywać pisemny zapis zgłoszeń, podjętych działań i wszelkich dyskusji z osobami zaangażowanymi w te same sprawy
- Odpowiedni nauczyciel musi poinformować dyrektora szkoły o wszystkich incydentach podlegających zbadaniu.

Formalny etap 1 – ustalenie, że doszło do znęcania się

Jeśli właściwy nauczyciel ustali, że doszło do znęcania się, musi on przechowywać odpowiednie pisemne zapisy, które pomogą mu w rozwiązywaniu problemów i przywróceniu, w miarę możliwości, relacji między stronami zaangażowanymi.

- Szkoła w porozumieniu z właściwym nauczycielem/nauczycielami powinna opracować protokół przechowywania wszystkich zapisów przechowywanych przez właściwego nauczyciela.

Formalny etap 2 — Załącznik 3 (z procedur DES)

Właściwy nauczyciel musi użyć szablonu nagrywania w Załączniku 1, aby zapisać zachowanie polegające na zastraszaniu w następujących okolicznościach:

a) w przypadkach, gdy uważa, że zachowanie polegające na zastraszaniu nie zostało odpowiednio i właściwie potraktowane w ciągu 20 dni szkolnych po ustaleniu, że wystąpiło zachowanie polegające na zastraszaniu; oraz

b) szkoła zdecydowała w ramach swojej polityki antyprzemocowej, że w pewnych okolicznościach zachowanie polegające na zastraszaniu musi zostać zapisane i niezwłocznie zgłoszone dyrektorowi lub zastępcy dyrektora, w zależności od przypadku. W przypadku użycia szablonu nagrywania musi on zostać zachowany przez odpowiedniego nauczyciela, a kopia musi być przechowywana przez dyrektora. Ten szablon nagrywania będzie bezpiecznie przechowywany w biurze.

Strategie interwencji

- Wywiady nauczycieli ze wszystkimi uczniami
- Negocjowanie porozumień między uczniami i monitorowanie postępów. Może to odbywać się nieformalnie lub być wdrażane za pomocą bardziej ustrukturyzowanego procesu mediacji
- Współpraca z rodzicami/opiekunami w celu wsparcia interwencji szkolnych
- Podejście bez obwiniania
- Wywiady naprawcze

Załącznik 1

Szablon do rejestrowania zachowań związanych z zastraszaniem

Imię i nazwisko ucznia, który jest ofiarą zastraszania i klasa

Imię i nazwisko _____

Klasa _____

Imię i nazwisko oraz klasa ucznia/uczniów zaangażowanych w zachowania związane z zastraszaniem

4. Miejsce incydentów (zaznacz odpowiednie pola)*

- Plac zabaw
- Inny uczeń
- Sala lekcyjna
- Rodzic
- Korytarz
- Nauczyciel
- Toalety
- Inne
- Szkoła
- Autobus
- Inne

5. Imię i nazwisko osoby/osób, które zgłosiły obawy dotyczące zastraszania

6. Rodzaj zachowań związanych z zastraszaniem (zaznacz odpowiednie pola)*

- Agresja fizyczna
- Cyberprzemoc
- Uszkodzenie mienia
- Zastraszanie
- Izolacja/wykluczenie
- Złośliwe
- Plotkowanie

- Imię
- Wywoływanie
- Inne (określ)

7. W przypadku, gdy zachowanie jest uznawane za nękanie oparte na tożsamości, należy wskazać odpowiednią kategorię:

- Homofobiczne
- Niepełnosprawność
- Rasistowskie
- Inne (określ)

8. Krótki opis zachowań związanych z zastraszaniem i ich wpływu

9. Szczegóły podjętych działań

Podpis _____ (odpowiedni nauczyciel)

Data _____

Data przesłania do dyrektora _____ *

Uwaga: Kategorie wymienione w tabelach 3, 4 i 6 są sugerowane, a szkoły mogą je dodawać lub zmieniać, aby dostosować je do własnych okoliczności.

7. Program wsparcia szkoły w pracy z uczniami dotkniętymi znęcaniem się jest następujący (patrz sekcja 6.8.16 Procedur antyprzemocowych dla szkół podstawowych i ponadpodstawowych):

- Uczniom dotkniętym znęcaniem się zapewnione zostanie wszelkie wsparcie w szkole i możliwości uczestnictwa w zajęciach mających na celu podniesienie ich poczucia własnej wartości, rozwijanie przyjaźni i umiejętności społecznych oraz budowanie odporności, np.
- Praca grupowa, taka jak czas w kręgu
- Trening odporności
- Jeśli uczniowie będą potrzebować poradnictwa lub dalszego wsparcia, szkoła podejmie wysiłki, aby nawiązać kontakt z odpowiednimi agencjami w celu zorganizowania takiego wsparcia. Może to dotyczyć ucznia dotkniętego znęcaniem się lub zaangażowanego w zachowanie znęcania się.
- Uczniowie powinni zrozumieć, że nie ma niewinnych świadków i że wszystkie przypadki zachowań znęcania się muszą być zgłaszane nauczycielowi.

8. Nadzór i monitorowanie uczniów

Kierownik szkoły potwierdza, że wdrożono odpowiednie zasady nadzoru i monitorowania oraz praktyki, aby zapobiegać zachowaniom polegającym na zastraszaniu i sobie z nimi radzić, a także ułatwić wczesną interwencję, jeśli to możliwe.

Załącznik 2

Praktyczne wskazówki dotyczące budowania pozytywnej kultury i klimatu szkoły Poniżej przedstawiono kilka praktycznych wskazówek dotyczących natychmiastowych działań, które można podjąć, aby pomóc w budowaniu pozytywnej kultury i klimatu szkoły oraz pomóc w zapobieganiu zachowaniom polegającym na zastraszaniu i ich zwalczaniu.

- Zawsze bądź wzorem szacunku dla wszystkich członków społeczności szkolnej.
- Wyraźnie nauczaj uczniów, jak wygląda, działa, brzmi i jak odczuwa się język szacunku i zachowanie szacunku w klasie i wokół szkoły.
- Wyświetlaj kluczowe komunikaty dotyczące szacunku w klasach, w miejscach spotkań i wokół szkoły. Zaangażuj uczniów w opracowywanie tych komunikatów.
- Zauważaj i uznaj pożądane zachowanie szacunku, zapewniając pozytywną uwagę.
- Konsekwentnie zwalczaj używanie języka dyskryminującego i obraźliwego w szkole – obejmuje to język homofobiczny i rasistowski oraz język poniżający uczniów niepełnosprawnych lub o specjalnych potrzebach edukacyjnych.
- Udzielaj uczniom konstruktywnej informacji zwrotnej, gdy brakuje szacunku i języka.
- Wprowadź system zachęt i nagród, aby promować pożądane zachowanie i przestrzeganie zasad i rutyny szkoły.
- Wyraźnie ucz uczniów właściwego korzystania z mediów społecznościowych.
- Pozytywnie zachęcaj uczniów do przestrzegania zasad szkoły dotyczących korzystania z telefonu komórkowego i Internetu.
- Monitoruj i egzekwuj działania uczniów, którzy ignorują zasady.
- Aktywnie angażuj rodziców i/lub Radę Rodziców w kampanie podnoszące świadomość na temat mediów społecznościowych.
- Aktywnie promuj prawo każdego członka społeczności szkolnej do bezpieczeństwa w szkole.
- Podkreślaj i wyraźnie nauczaj zasad szkoły w języku przyjaznym dla uczniów w klasie i w pomieszczeniach wspólnych.
- Cały personel może aktywnie zwracać uwagę na oznaki zachowań agresywnych.
- Zapewnij odpowiedni nadzór na placu zabaw/podwórku szkolnym/na zewnątrz.
- Personel szkoły może poprosić uczniów o pomoc w identyfikacji „gorących punktów” i „gorących momentów” nękania w szkole. Gorące punkty zazwyczaj znajdują się na placu zabaw/podwórku szkolnym/na zewnątrz, w szatniach, na korytarzach i w innych obszarach niestrukturalnego nadzoru.
- Gorące momenty to zazwyczaj okresy, w których jest mniej zorganizowanego nadzoru, na przykład, gdy uczniowie znajdują się na placu zabaw/podwórku szkolnym lub w klasach zmieniających miejsce zamieszkania.
- Wspieraj tworzenie i pracę rad uczniowskich.

9. Zapobieganie nękanii

Dyrektor szkoły potwierdza, że szkoła, zgodnie ze swoimi obowiązkami wynikającymi z ustawodawstwa o równości, podejmie wszelkie racjonalnie wykonalne kroki w celu zapobiegania molestowaniu seksualnemu uczniów lub personelu lub nękanii uczniów lub personelu z dowolnej z dziewięciu określonych przyczyn, tj. płeć, w tym transpłciowość, stan cywilny, status rodzinny, orientacja seksualna, religia, wiek, niepełnosprawność, rasa i przynależność do społeczności podróżników.

10. Niniejsza polityka została udostępniona personelowi szkoły, opublikowana na stronie internetowej szkoły (lub jeśli jej nie ma, jest w inny sposób łatwo dostępna dla rodziców i uczniów na żądanie) i przekazana Radzie Rodziców. Kopia niniejszej polityki zostanie udostępniona Departamentowi i patronowi na żądanie.

11. Niniejsza polityka i jej wdrożenie będą przeglądane przez Radę Zarządzającą raz w każdym roku szkolnym. Pisemne powiadomienie o zakończeniu przeglądu zostanie udostępnione personelowi szkoły, opublikowane na stronie internetowej szkoły (lub jeśli jej nie ma, jest w inny sposób łatwo dostępna dla rodziców i uczniów na żądanie) i przekazane Stowarzyszeniu Rodziców (jeśli takie istnieje). Zapis przeglądu i jego wynik zostaną udostępnione, na żądanie, patronowi i Departamentowi.